

Nasza Parafia

Pismo redagowane przez wiernych obu parafii w Obornikach Śląskich

e - mail: naszaparafia@sds.pl, <http://www.naszaparafia.sds.pl>

Ratujmy wieżę kościół

Nie tak dawno, w roku 2001, obchodziliśmy stulecie wybudowania kościoła pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Po upływie trochę ponad stu lat nasz kościół wymaga pilnego remontu. Ksiądz proboszcz planował początkowo remont dachu - co roku powstają nowe przecieki, które są prowizorycznie łatane, jednakże całe pokrycie wymaga wymiany. Jednakże burza z silnym wiatrem, która przeszła nad Obornikami w styczniu 2007 r., całkowicie zmieniła plany proboszcza. Nazajutrz okazało się, że z wieży kościoła spadły kawałki cegieł, które w kilkunastu miejscach uszkodziły dach i na zewnętrznej warstwie wieży pojawił się dość duży ubytek.

Tuż przed Wielkanocą ksiądz proboszcz znalazł na schodach do kościoła kawałek cegły, która spadła z wieży. Nie trzeba wielkiej wyobraźni, aby przewidzieć, jakie skutki mógłby spowodować upadek takiego kawałka cegły na jakąś osobę na dole. Ksiądz proboszcz zamówił wówczas wysięgnik z Trzebnicy, aby z bliska ocenić sytuację. Po wejściu do góry okazało się, że wysięgnik jest za krótki, można było się z niego dostać tylko do połowy hełmu wieży. Jed-

nak z daleka było widoczne, iż cegły na samej górze są luźne. W maju udało się zamówić wysięgnik z Wrocławia, który był dostatecznie wysoki. Po wejściu na samą górę okazało się, że sporo cegieł z zewnętrznej warstwy hełmu wieży można wyciągnąć rękami. Wszystkie luźne cegły zostały wyciągnięte, a ich znaczny ubytek jest bardzo dobrze widoczny nawet z dużej odległości.

O całej sytuacji ks. Edward poinformował konserwatora zabytków, który wskazał, iż niezbędna będzie ekspertyza rzeczoznawców określająca stan konstrukcji wieży. Ekspertyza ta została ukończona

w styczniu 2008 r. Sporządziła ją firma CCI sp. z o.o. z Długołęki, a jej autorami są prof. nzw. dr hab. inż Jerzy Jasieńko oraz dr inż Lech J. Engel. Z jej treści wynika, iż konstrukcja wieży nie jest naruszona, natomiast zewnętrzna warstwa hełmu wieży wymaga natychmiastowego remontu. Niewielkich poprawek (uzupełnienia ubytków zaprawy) wymagają ściany wieży, a także konstrukcja jej stropu. Konstrukcja wsporcza pod dzwony znajdująca się wewnątrz wieży wymaga oczyszczenia z rdzy oraz zabezpieczenia antykorozyjnego.

Po otrzymaniu ekspertyzy ks. proboszcz zlecił tej samej firmie wykonanie wstępnego kosztorysu niezbędnych prac. Prace remontowe zostały oszacowane na kwotę 353.724,53 zł brutto, z czego koszt naprawy samego hełmu wieży wyniósł 215.000 zł brutto. Koszty te są oczywiście podane w przybliżeniu, gdyż dopiero w trakcie remontu okaże się, jaki będzie jego rzeczywisty koszt. Ks. proboszcz znalazł już wykonawcę prac: firmę HARAS Arkadiusza Harasimowicza z Wrocławia, która specjalizuje się w remontach obiektów sakralnych. Przedsiębiorstwo to wykonywało m.in. remont kościoła pw. Bożego Ciała we Wrocławiu oraz remont dachu bazyliki w Trzebnicy

Rozpoczęcie prac remontowych planowane jest w czasie wakacji, a ich zakończenie do 30 października br.

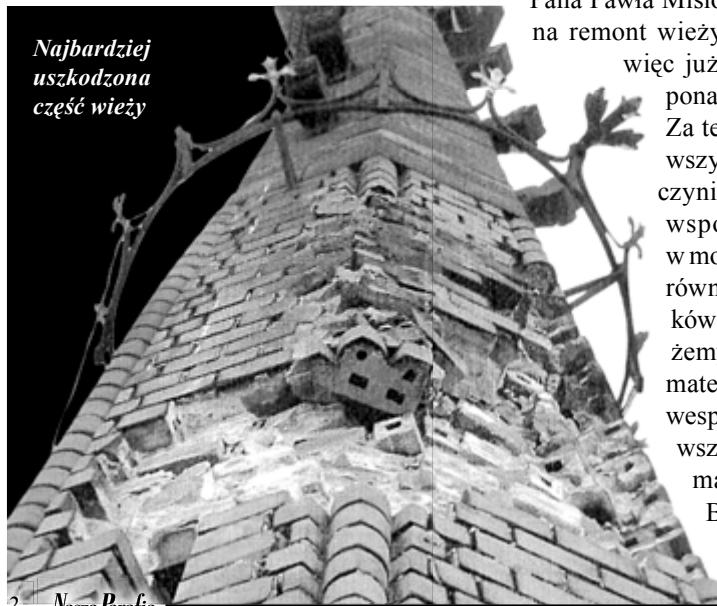
Ta sytuacja wymaga od nas wiernych, korzystających od wielu lat z naszego kościoła, wielkiego zaangażowania i wysiłku. Staraniem naszych przodków sto lat temu powstała nasza świątynia. Teraz przyszedł czas na nasz wysiłek. Jeżeli chcemy dalej z niej korzystać, musimy zebrać środki wystarczające na jej remont. Każdy grosz, każda wpłata mają niebagatelne znaczenie. Pieniądze można wpłacać na konto parafii NSPJ w Banku Spółdzielczym w Obornikach Śl. o nr **96 9583 0009 0011 8330 2000 0001**.

Apelujemy o wpłaty do wszystkich ludzi dobrej woli, nie tylko obecnych parafian parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Przez wiele lat był to jedyny kościół w Obornikach i okolicznych wioskach. W nim udzielano ślubów, chrzczono, bierzmowano, a także stąd odprowadzono na wieczny spoczynek. Wielu z nas w tym kościele przeżywało swoją I Komunię. Nie pozwólmy, aby teraz nasz kościół, nasz dom Boży popadł w ruinę.

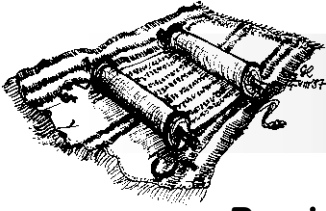
Na zakończenie chcemy podzielić się dobrą nowiną: na wniosek Burmistrza Obornik Śl. Pana Pawła Misiorka Rada Gminy przyznała na remont wieży kwotę 200.000 zł. Mamy

więc już zagwarantowane pokrycie ponad połowy kosztów remontu. Za ten dar serdeczne Bóg zapłać wszystkim, którzy się niego przyczynili. Pamiętajmy o tym naszym wspólnym problemie również w modlitwie - jest ona co najmniej równie ważna jak zbieranie środków materialnych. Jeśli nie możemy wesprzeć dzieła remontu materialnie, to na pewno można wesprzeć je swoją modlitwą. Za wszelkie dary, i te duchowe i te materialne, z góry serdeczne Bóg zapłać.

Redakcja

Najbardziej uszkodzona część wieży

Słowo na dziś

„Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni
i obciążeni jesteście, a ja was pokrzepię”
(Mt. 11,28)

Lipiec to czas wakacji i urlopów, czas odpoczynku. Chcemy pozbyć się zmęczenia i nabrać nowych sił do pracy. Wydaje się nam, że ten cel można osiągnąć wtedy, gdy oderwiemy się od swoich codziennych zajęć, od nauki i pracy, a najlepiej jeśli zmienimy miejsce pobytu i udamy się do jakiejś atrakcyjnej miejscowości wczasowej czy uzdrowiska za granicą.

Niewielu jednak ma szansę na taki wyjazd i na taki wypoczynek. Wszyscy jednak mają okazję udać się do najwspanialszego i darmowego uzdrowiska. *Przyjdźcie do*

mnie wszyscy... a Ja was pokrzepię. Wszyscy mogą pójść do Jezusa i przy Nim oderwać się od codzienności przez modlitwę, lekturę religijną i refleksję. Na czas wakacji można z krainy codziennych zajęć, smutków i trosk wejść głębiej w krainę życia duchowego. Czas wolny na urlopie czy wakacjach można poświęcić na swoiste rekolekcje. Trzeba ułożyć sobie taki plan dnia, w którym będzie miejsce na Mszę św., na czytanie duchowe i na medytację nad Pismem Świętym. Nawet po kilku dniach pobytu w duchowym uzdrowisku przy Sercu Jezusa można odzyskać siły i radość życia.

ks. Maciej Figarski

Marta Wiecka

24 maja we Lwowie do chwały ołtarzy wyniesiona została s. Marta Wiecka, szarytka. Liturgii beatyfikacyjnej w Parku Kultury im. B. Chmielnickiego przewodniczył watykański sekretarz stanu, kard. Tarcisio Bertone. Kim była Sługa Boża Siostra Marta Wiecka?

Błogosławiona Siostra Marta Wiecka urodziła się 12 stycznia 1874 roku we wsi Nowy Wiec, powiat Kościerzyna na Pomorzu, jako córka właściciela ziemskiego Marceliego Wieckiego herbu Leliwa i Pauliny z Kamrowskich. Była trzecim spośród trzynastorga rodzeństwa. Ochrzczona w dniu 18 stycznia 1874 r. w kościele filialnym w Szczodrowie otrzymała imiona Marta Anna.

Dom rodzinny Wieckich, jak wiele innych w tamtych czasach, stał się ostoją wiary i świadomości narodowej w obliczu narastającego nacjonalizmu pruskiego. W rodzinie Marty na porządku dziennym były wspólna modlitwa, czytanie pobożnej lektury i dzielenie się treścią niedzielnych kazań.

3 października 1886 roku Marta przyjęła Pierwszą Komunię Świętą. Odtąd najważniej-

szy w jej życiu był Jezus Eucharystyczny. Kiedy tylko mogła, szła na Mszę św. do oddalonego o 12 km kościoła parafialnego w Skarszewach. Także w domu często poświęcała swój czas na modlitwę. W tym okresie, ze względu na częste choroby matki, do Marty należała opieka nad młodszym rodzeństwem, które nazywało ją swoją „drugą mamą”.

26 kwietnia 1892 roku Marta została przyjęta do postulatu w Domu Centralnym w Krakowie przy ulicy Warszawskiej 8, a po paru miesiącach, 12 sierpnia, rozpoczęła kolejny etap formacji – seminarium (nowicjat). Tu przez osiem miesięcy poznawała ideał Sióstr Miłosierdzia, którym miała żyć przez późniejsze lata. 21 kwietnia 1893 r. otrzymała strój Siostry Miłosierdzia. 15 sierpnia 1897 roku złożyła pierwsze święte śluby, przypieczetowując swe całkowite oddanie się Bogu, celem służenia najuboższym.

Bardzo ceniła sobie łaskę świętego powołania i z wielkim oddaniem służyła chorym, w których zawsze widziała Chrystusa. Była prawdziwą siostrą miłosierdzia – całkowicie oddaną Bogu, służącą ludziom chorym i cierpiącym w wincentyńskim duchu pokory, prostoty i miłości. Pracowała kolejno w szpitalach: we Lwowie, w Podhajcach w Bochni i Śniatynie.

We wspólnocie sióstr w Bochni, do której przybyła w roku 1899 r., przyszło jej przeżyć trudne chwile. Pewien człowiek po wyjściu ze szpitala rozgłosił, że s. Marta jest w ciąży z jednym z pacjentów – studentem, krewnym proboszcza. Oskarżona musiała żyć pod brzemieniem plotek i złośliwości ze strony mieszkańców miasta. Jednak stanowcza postawa przełożonej s. Marii Chabło sprawiła, że s. Wiecka została w Bochni, aby okazała się jej niewinność. W tym czasie nie zaprzestała pełnienia normalnych obowiązków z tą samą, co zawsze, dobrocią i usłużnością. Mimo że wiele wycierpiała, potrafiła w ciszy znieść to posądzenie, zdając się całkowicie na Boga.

Pomagała bez względu na wyznanie czy narodowość. Żaden chory na jej oddziale nie umarł bez pojednania z Bogiem. Uśmiechnięta, pełna cierpliwości i niezwyklej dobroci niosła ulgę nie tylko cierpiącemu ciału, ale zabiegała też o zdrowie ducha powierzonych jej chorych. Umiała znaleźć czas, by uczyć ich katechizmu i przygotowywać do sakramentów świętych; przykładła dużą wagę do wspólnej z nimi modlitwy. Bywało, że do kaplicy szpitalnej przychodziło około czterdziestu chorych, by wraz z nią uczestniczyć w Drodze Krzyżowej.

W życiu Marty były też wydarzenia nadzwyczajne. Kilkakrotnie przepowiedziała fakty z przyszłości (m.in. własną śmierć), miała także wizję krzyża, z którego przemówił do niej Pan Jezus, zachęcając ją do cierpliwego znoszenia przeciwności i obiecując zabrać wkrótce do siebie.

Mając zaledwie 30 lat oddała życie za drugiego człowieka, pracownika szpitala, ojca rodziny, którego zastąpiła przy dezynfekcji pomieszczenia po osobie chorej na tyfus. Zaraziwszy się tą chorobą, zmarła 30 maja 1904 roku w Śniatynie.

Od tej pory ludzie nie przestają się modlić na Jej grobie, który znajduje się na śniatyńskim cmentarzu (obecnie Ukraina). Otrzymują za Jej wstawiennictwem wiele łask. Nazywają Ją Mateczką, która wszystkim pomaga. W dzisiejszych czasach Jej grób stał się symbolem

ekumenizmu, gdyż modlą się przy nim ludzie różnych wyznań i narodowości. Ten nieustający kult wpłynął na rozpoczęcie procesu kanonizacyjnego w czerwcu 1997 roku. W grudniu 2004 roku papież Jan Paweł II promulgował dekret o heroicznosci cnót Siostry Marty Wieckiej. Ojciec św. Benedykt XVI w lipcu 2007 roku zatwierdził dekret o uznaniu cudu przypisywanego wstawiennictwu Siostry Marty. Została beatyfikowana 25 maja 2008 roku we Lwowie.

Opracowanie na podstawie materiałów z archiwum sióstr szarytek

Beata Wyrzykowska

Modlitwa o uproszenie łask za przyczyną Błogosławionej Siostry Marty Wieckiej

Panie Boże, Ty powołałeś Siostrę Martę Wiecką do Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia, by idąc za Twoim Synem służyła ubogim i chorym. Posłuszna Twemu wezwaniu, szła drogą wincentyńskiego powołania, poświęcając się całkowicie służbie, aż do oddania życia za człowieka. Panie, Boże mój, uwielbiam Cię za wszystkie łaski, jakich raczyłeś udzielić Błogosławionej Siostrze Marcie Wieckiej. Błagam Cię, racz okazać przez jej wstawiennictwo potęgę Twojej miłości i udziel mi łaski, o którą Cię pokornie i z ufnością proszę, jeżeli to zgadza się z Twoją wolą. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Ojcie nasz..., Zdrowaś Maryjo..., Chwała Ojcu...,

O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy.

O łaskach uzyskanych przez przyczynę Błogosławionej Siostry Marty Wieckiej siostry proszą powiadomić:

Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia
ul. Warszawska 8, 31-155 Kraków.

Kronika parafialna

KRONIKA JTiAP

W piątek **13 czerwca** w liturgii Kościoła wspominaliśmy św. Antoniego Padewskiego, który jest jednym z patronów parafii. Suma odpustowa odbyła się w niedzielę 15 czerwca. Przewodniczył jej i okolicznościowe kazanie wygłosił ks. Dariusz Zielonka SDS. W uroczystości odpustowe wpisała się również sobotnia Msza św. w intencji czcicieli św. Antoniego z Czabarówki i Husiatyna.

12 czerwca dzieci pierwszokomunijne, wraz katechetą, rodzicami i wychowawcami, pielgrzymowały do sanktuarium maryjnego w Licheniu. W programie pielgrzymki znalazło się miejsce na uroczystą Mszę św., spotkanie z biskupem i zwiedzanie sanktuarium.

16 czerwca w czasie wieczornej Mszy św. zainaugurowano Rok Ojca Jordana. Został on ogłoszony w związku z trzema ważnymi rocznicami, które przypadają w tym właśnie roku: rocznicą urodzin, przyjęcia święceń kapłańskich i narodzin dla nieba.

22 czerwca w gołędzinowskiej kaplicy odbyła się Msza św. odpustowa związana z tamtejszym kultem Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Sumie odpustowej przewodniczył i okolicznościowe kazanie wygłosił ksiądz proboszcz.

W dniach **od 22 do 27 czerwca** mini-stranci i schola dziecięca przebywali na zasłużonych wakacjach nad morzem. Ich pobyt możliwy był dzięki szczodrości parafian, którzy swoimi datkami odwdzięczyli się za cały rok ich służby.

Wierzmy, że każda osoba, upośledzona lub nie, posiada jedyną i tajemniczą wartość.

W e współczesnym świecie jesteśmy świadkami rozwijającej się w niezwykłym tempie cywilizacji śmierci. Osoby chore, upośledzone i cierpiące są odrzucane. Istnienie wspólnot ruchu „Wiara i Światło” to wyzwanie, wyrażenie niezgody na taki świat. Osoby tworzące wspólnotę łączy głęboka wiara w to, że każda osoba, niezależnie od swoich darów czy ograniczeń, ma takie samo jak inni człowieczeństwo. Ma niepowtarzalną i świętą wartość, równą godność i jednakowe prawa: prawo do życia, do opieki, do miejsca, które będzie dla niej domem, do edukacji, do pracy, ale także - skoro najgłębszą potrzebą ludzkiej istoty jest kochać i być kochanym - prawo do przyjaźni, do komunii i do życia duchowego.

Wspólnota „Wiary i Światła” to grupa, w której tworzy się więzy podobne do rodzinnych, gdzie każdy jest akceptowany, kochany, ma swoje prawa i obowiązki. Najbliżej naszych parafii osoby niepełnosprawne, ich rodzice oraz przyjaciele spotykają się w Trzebnicy, w budynku dzierżawionym od sióstr boromeuszek przez Trzebnickie Stowarzyszenie „Uśmiech Dziecka” przy ul. Stawowej 1. Osoby z niepełnosprawnością oprócz normalnych zajęć w Warsztacie Terapii Zajęciowej spotykają się tam także we wspólnocie wiary na modlitwie, na wspólnym sprawowaniu sakramentów świętych. Wspólnota jest miejscem, gdzie każda osoba niepełnosprawna intelektualnie (a także i w pełni sprawna) może budować relacje z Bogiem, dzielić się swoją duchowością z innymi. Jedną z form budowania jedności i miłości są wyjazdy integracyjne i pielgrzymki, np. wyjazd 14 czerwca br. na Festyn Rodzinny 2008 w Jelczu-Laskowicach oraz udział w pielgrzymce do Lichenia 21 czerwca br. Organizowanie takich spotkań oraz uczestnictwo w nich (niejednokrot-

Początek zrobił Jean Vanier

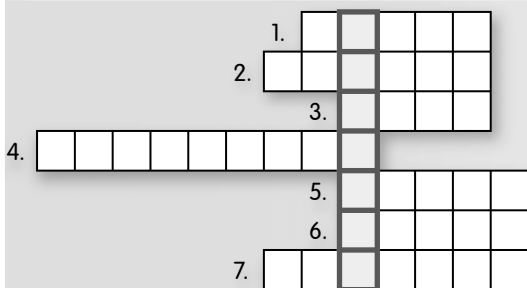
nie po raz pierwszy) rodziców wspólnie ze swoimi dorosłymi dziećmi ukazuje im wszystkim, że izolowanie się od społeczeństwa nie jest dobrym pomysłem na życie. Trzeba nam nieustannie przypominać sobie, że jesteśmy po to, by tworzyć więzi budowane na Tym, którego objawił nam Bóg Ojciec – Jezusie Chrystusie. Dlatego jest bardzo ważne, byśmy spotykając się razem coraz lepiej poznawali Jezusa i przyjmowali Jego miłość w osobach z niepełnosprawnością. On to powołał inicjatora ruchu „Wiara i Światło” Jeana Vaniera, który pokazał, w jaki sposób Bóg objawił swoją potęgę w słabości Jezusa, w którym wszystkie słabości ludzkie mogą być przemienione w potęgę miłości i pokoju.

Zbigniew Stachurski
22.06.2008

Osoby chętne do uczestniczenia w spotkaniach wspólnoty w ramach ruchu „Wiara i Światło” – osoby z niepełnosprawnością, ich przyjaciele (wolontariusze), rodzice, opiekunowie - mogą się kontaktować ze wspólnotą poprzez **Zbigniewa Stachurskiego, tel. 71 310 95 38 lub 606 823 751.**

Jean Vanier urodził się w 1928 r. w Szwajcarii jako syn dyplomaty wojskowego. W 1950 r. zrezygnował z kariery wojskowej. Przebywał najpierw w chrześcijańskiej wspólnotie pod Paryżem, gdzie pracował fizycznie i studiował filozofię, spędził także rok we wspólnocie trapiistów, a później dwa lata w Fatimie. Po uzyskaniu tytułu doktora zaczął wykładać filozofię na Uniwersytecie w Toronto. W 1964 r. kierowany wewnętrznym powołaniem, Jean Vanier wycofał się z życia naukowego. Zamieszkał razem z dwoma młodymi ludźmi dotkniętymi upośledzeniem umysłowym, których spotkał w przytułku. Swoją dom Jean Vanier nazwał „Arką”, pragnąc, aby stał się on schronieniem dla odrzuconych i potrzebujących. Kilka lat po powstaniu wspólnot „Arki”, w 1971 r. z inicjatywy Jeana Vaniera narodził się ruch „Wiara i Światło”, który liczy obecnie ponad 1300 wspólnot w ponad 70 krajach świata. Ruch ten zakorzeniony jest w tym samym duchu, co wspólnoty „Arki”, ale jego organizacja i sposób działania jest inny. Nie chodzi tutaj o wspólnoty życia, ale o wspólnoty spotkania i dzielenia, w których osoby upośledzone umysłowo spotykają się ze swoimi rodzicami i przyjaciółmi. ■

KRZYŻÓWKA na wakacje

1. Wydają je drzewa, ale i serca ludzkie.
2. Wiersze wychwalające Boga, śpiewane podczas Mszy.
3. Zamienia się w nią w czasie Mszy wino.
4. Dzieje życia Pana Jezusa spisane przez 4 ewangelistów.
5. Podczas Mszy zamienia się w Ciało Chrystusa.
6. Imię Chrystusa.
7. Jedno z naczyń używanych do odprawiania Mszy Świętej.

W 1813 r. w czasie bitwy pod Lipskiem ranny Tomasz Kłossowski prosił Matkę Bożą, by nie umarł na obcej ziemi. Objawiła mu się Matka Boża z białym orłem na piersiach i w płaszczu z symbolami męki Pana Jezusa. Obiecała spełnić jego prośbę i nakazała Tomaszowi, by się jej dobrze przyjrzał, a następnie odnalazł

wizerunek, który ją przedstawia i zaniósł go w rodzinne strony. Po powrocie do ojczyzny Tomasz przez ponad 20 lat poszukiwał obrazu i w końcu odnalazł go niedaleko Częstochowy podczas pielgrzymki na Jasną Górę. Początkowo wizerunek znajdował się w domu Tomasza, jednak pod koniec życia kowal umieścił go w Grąblińskim lesie, by i inni mogli się przed nim modlić.

Historia Obrazu i objawień

W 1850 r. niedaleko kapliczki modlił się pasterz Mikołaj Sikatka. Również jemu ukazała się Matka Boża mówiąc, że ludzie obrazają Boga wieloma grzechami – najbardziej pijaństwem – i jeśli się nie nawrócą i nie zaczną się modlić, to spadną na nich kary w postaci chorób i wojen. Jednak nikt nie uwierzył Mikołajowi. Niedługo potem wybuchła epidemia cholery, ludzie przypomnieli sobie o opowieściach Mikołaja i zaczęli się modlić przed wizerunkiem Matki Bożej, wielu odzyskiwało zdrowie, a zaraza wkrótce ustała. Niedługo po tych wydarzeniach przeniesiono obraz do kościoła pw. Matki Boskiej Częstochowskiej w Licheniu.

W 1857 r. ukończono budowę kościoła św. Doroty i tam przeniesiono obraz Matki Boskiej Licheńskiej.

W czasie II wojny światowej w kościele św. Doroty Niemcy urządzili siedzibę obozu Hitlerjugend. Komendantka obozu Berta Bauer strzelała do krucyfiksu znajdującego się w koś-

ciele parafialnym i parę godzin później sama zginęła. Krzyż znajduje się w ołtarzu kaplicy Świętego Krzyża pod kościołem Matki Boskiej Częstochowskiej. Wyrazem zadośćuczynienia za świętokradzkie ostrzelanie krzyża było wybudowanie w 1987 r. Golgoty. Jest to 25-metrowa góra kamieni spojonych cementem, na której znajdują się kapliczki upamiętniające Mękę Pana Jezusa oraz stacje Drogi Krzyżowej.

15 sierpnia 1967 prymas Polski ks. Stefan kardynał Wyszyński koronował obraz Matki Bożej. Ostatnim wielkim, zakończonym już przedsięwzięciem jest budowa potężnej bazyliki według projektu pani Barbary Bieleckiej. Budowa trwała od 1994 do 2004. Poświęcenie bazyliki nastąpiło 12 czerwca 2004 r., a 25 lutego 2005 r. papież Jan Paweł II nadał kościołowi tytuł bazyliki mniejszej.

2 lipca 2006 cudowny wizerunek został przeniesiony do bazyliki.

Barbara Wrzezińska

Wyjazd dzieci pierwszokomunijnych do Lichenia

16 czerwca dzieci komunijne z parafii
NSPJ wyjechały razem z bliskimi do
Lichenia, by przed obrazem Matki Boskiej
Bolesnej Królowej Polski w licheńskim
sanktuarium podziękować za łaskę Pierwszej
Komunii Świętej.

O godzinie szóstej rano 100 osób wyjechało sprzed Szkoły Podstawowej nr 2. Już o 9³⁰ byliśmy na miejscu i przeszliśmy do ogromnej bazyliki, gdzie o godzinie 10⁰⁰ wzięliśmy udział we Mszy świętej. Wśród księży koncelebrujących Mszę św. był ksiądz Maciej Borowski, który przyjechał wraz z nami. Po Mszy św. dla uczczenia Matki Bożej przeszliśmy dookoła cudownego wizerunku specjalnym korytarzem. Dzieci dostały na pamiątkę komiks opowiadający historię cudownego wizerunku, a następnie ustawiły się do grupowego zdjęcia.

Do godziny 14³⁰ był czas wolny dla rodzin. Można go było przeznaczyć na zwiedzanie, rozmowę, modlitwę, posiłek oraz zakup pamiątek. Przed 15⁰⁰ wyruszyliśmy w drogę powrotną, zatrzymaliśmy się jeszcze tylko na chwilę w lesie, gdzie upamiętnione są miejsca objawienia Matki Bożej Mikołajowi Sikatce.

Osoby Niepełnosprawne w Licheniu

W dniu 21.06.08 pojechaliśmy na pielgrzymkę do Lichenia z osobami niepełnosprawnymi na 30-lecie powstania wspólnoty Wiara i Światło. Na początku było przedstawienie grup, które przyjechały z różnych regionów Polski. Później była Eucharystia. Po zakończonej mszy św. każda wspólnota szła po chleb, żeby wspólnie świętować. Wspólnoty się świetnie bawiły, było bardzo radośnie i ciekawie. Zapoznałam się z ludźmi, którzy tam byli. Bardzo mi się podobała bazylika, ponieważ cała jest ozłocona, oprócz ławek i konfesjonatów. Warto pojechać do Lichenia, ponieważ tam działa się cuda i jest cudowny obraz Matki Bożej Licheńskiej.

Monika Dziadas

Kronika parafialna

KRONIKA NSPJ

W środę **11 czerwca 2008 r.** o godz. 18.30 z inicjatywy Akcji Katolickiej została odprawiona Msza św. z homilią w stałych comiesięcznych intencjach.

W dniach **14-15 czerwca** (sobota - niedziela) odbyła się pielgrzymka młodzieży do Matki Bożej Częstochowskiej na X Spotkanie Młodych. W pielgrzymce wzięły udział 22 osoby wraz z ks. Wiesławem Waldonem. Wyjazd zorganizowało obornickie Koło Przyjaciół Radia Maryja. Dziękujemy Towarzystwu Przyjaciół Dzieci w Obornikach Śląskich za finansowe wsparcie tej pielgrzymki.

W poniedziałek **16 czerwca** dzieci pierwszokomunijne wraz z najbliższymi, panią katechetką i ks. Maciejem Borowskim uczestniczyły w pielgrzymce autokarowej do sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Licheniu.

W dniach od **16 do 18 czerwca** (poniedziałek - środa) ministranci z naszej parafii pod opieką ks. Michała Owczarka wzięli udział w turnieju piłki nożnej dla służby liturgicznej z salwatoriańskich parafii w Polsce i na Węgrzech. Turniej odbywał się na boisku w Krakowie-Zakrzówku.

We wtorek **17 czerwca** schola dziecięca wraz z p. Jolą Janikowską uczestniczyła w spektaklu „Jezioro łabędzie” w Operze Wrocławskiej.

Piątek **20 czerwca** był ostatnim dniem roku szkolnego 2007/2008. Dzieci i młodzież naszej parafii uczestniczyli w tym dniu o godz. 8.00 we Mszy św. z kazaniem okolicznościowym.

W piątek **20 czerwca** o godz. 18.30 Mszą św. z homilią w stałych intencjach rozpoczęło się kolejne spotkanie modlitewne Koła Przyjaciół Radia Maryja. Po Mszy św. została odmówiona modlitwa różańcowa.

W sobotę **21 czerwca** odbył się wyjazd scholi dziecięcej i ministrantów wraz z księż-

Nowi kapłani

31 maja, w sanktuarium Św. Jadwigi w Trzebnicy miała miejsce uroczystość święceń alumnów i diakonów z Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów w Bagnie.

Szafarzem święceń był abp Marian Gołębiowski. Święcenia kapłańskie przyjęli diakoni: Andrzej Kujawa, Piotr Majcher, Ireneusz Pelka, Wojciech Porada, Paweł Przybylski oraz Adam Ziółkowski. Święcenia diakonatu przyjęli klerycy: Marcin Czyż, Maciej Dalibor i Michał Meisner. W sanktuarium zgromadziły się ich rodziny i przyjaciele, a także bardzo wielu księży.

Liturgia przyjmowania do stanu kapłańskiego i diakonatu jest niesłychanie piękna i bogata. Rozpoczyna się po Ewangelii. Poruszyły mnie słowa wypowiedziane przez abp Gołębiowskiego do diakonów: „Wszystkim gościom Słowo Boże, które sami z radością przyjęliście. Rozważajcie prawo Boże, wiercie w to, co przeczytaliście, nauczajcie tego, w co wierzycie i spełniajcie to, czego innych będziecie nauczać. Niech wasza nauka będzie pokarmem dla Ludu Bożego, niech świętość waszego życia będzie źródłem radości dla wyznawców Chrystusa; w ten sposób będziecie budowali dom Boży, to jest Kościół.

Mocą Chrystusa będziecie wykonywali również urząd uświęcania. Za waszym bożym pośrednictwem duchowa ofiara wiernych zostanie udoskonalona przez włączenie

w ofiarę Chrystusa, którą wy będziecie składali na ołtarzu w sposób bezkrwawy i sakramentalny. Rozważajcie zatem, co czynicie, naśladujcie to, czego dokonujecie, a odprawiając sakramentalną ofiarę śmierci i zmartwychwstania Pańskiego, starajcie się wyniszczyć w sobie wszelkie wady i rozwijać nowe życie.(...) Czyniąc to wszystko pamiętajcie, że jesteście wzięci spośród ludzi i dla ludzi ustanowieni, aby im pomagać w dążeniu do Boga. Z nieustanną radością i prawdziwą miłością wykonujcie kapłański urząd Chrystusa, nie szukając korzyści własnej, lecz chwały Jezusa Chrystusa. Miejcie zawsze przed oczyma przykład Dobrego Pasterza, który nie przyszedł po to, aby mu służyło, lecz aby służyć oraz aby szukać i zbawiać to, co zginęło.”

Następnie kandydaci zostali zapytani, czy chcą przyjąć ten urząd. Potem nastąpiło przyrzeczenie posłuszeństwa biskupowi z gestem włożenia złożonych rąk w jego ręce: „Czy przyrzekasz mnie i moim następcom cześć i posłuszeństwo? – Przyrzekam. – Niech Bóg, który rozpoczął w tobie dobre dzieło sam go dokona.”. Podczas litanii do Wszystkich Świętych kandydaci leżeli krzyżem przed ołtarzem. W momencie święceń każdy z kandydatów podszedł do biskupa i klęknął przed nim. Biskup włożył każdemu ręce na głowę, po czym wszyscy obecni księża ustawieni wzdłuż nawy głównej czynili to samo, kandydaci przechodzili od jednego do drugiego, pochylając głowy. Kapłani zaś kładli na nich swe ręce przyjmując ich niejako do rodziny kapłańskiej. Ten wzruszający moment ukazywał jedność stanu kapłańskiego.

Nastąpiła modlitwa konsekracyjna, w której biskup wspominał dzieje kapłaństwa od czasów Starego Przymierza do Apostołów: „...Dlatego prosimy Cię, Panie, udziel także

nam słabym takich pomocników, albowiem im słabsi jesteśmy od Apostołów, tym większej ich liczby potrzebujemy. Prosimy Cię, Ojczy Wszechmogący, daj tym sługom swoim godność prezbiteratu: odnow w ich sercach ducha świętości, aby od Ciebie otrzymali urząd kapłański i przykładem swojego postępowania pociągnęli innych do poprawy obyczajów (...).” Z kolei nastąpiło namaszczenie dłoni krzyżem świętym i przekazanie każdemu z wyświęconych – ubranych już w strój kapłański – pateny z chlebem i kielicha z winem: „Weźmij dary Ludu świętego, które masz ofiarować Bogu. Rozważaj co będziesz czynił, naśladuj to, czego będziesz dokonywał i prowadź życie zgodne z tajemnicą Pańskiego krzyża.”.

Na koniec jeden z nowo wyświęconych kapłanów w poruszających słowach podziękował rodzicom, wychowawcom i księżom z Seminarium za ich trud, miłość i oddanie.

Cieszę się, że dane mi było uczestniczyć w tej wspaniałej uroczystości.

Alina Golecka

mi opiekunami do kina we Wrocławiu na film „Opowieści z Narnii – Księżę Kaspian”.

Przez cały czerwiec, codziennie o 18.00, odprawialiśmy w naszym kościele nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa.

1 lipca (wtorek) w naszej parafii powstała nowa Grupa Różańcowa, do której należą rodzice zatroskani o przyszłość swoich dzieci. Przez modlitwę wypraszą potrzebne łaski i Bożą opiekę dla swoich pociech, często zagubionych w dzisiejszym świecie. Obecnie istnieje jedna pełna róża, kilka osób brakuje do stworzenia róży drugiej. Jeśli są jeszcze rodzice gotowi podjąć się takiego zadania, to prosimy o zgłoszenie się w kancelarii parafialnej.

XVII Zjazd Związku Ekspatriowanych z Czabarówki Husiatyna oraz spotkanie miłośników i sympatyków Kresów

W sobotę i niedzielę 14 i 15 czerwca 2008 r. odbyło się doroczne czerwcowe spotkanie kresowiaków w Obornikach Śląskich.

Na otwierającą je tradycyjnie Eucharystię, odprawianą od godz. 14:00 w kościele świętych Judy Tadeusza i Antoniego Padewskiego przy ul. Trzebnickiej, przybyło ok. 55 osób. Zebranych krótko powitał pan Bolesław Turczyński, prezes Związku Ekspatriowanych z Husiatyna i Czabarówki, po czym rozpoczęła się Msza św. Była ona sprawowana w intencji żyjących i zmarłych pochodzących z Husiatyna, Czabarówki i okolic.

Celebranszem był ks. proboszcz Franciszek Jadamus. Służbę liturgiczną pełnili Karol Dziedzic i wspomagający go dzielnie trzej młodzi ministranci. Pan Adam Politowicz odczytał wezwania modlitwy wiernych, w tym - obok głównej intencji - także o rozwój i rozszerzanie się kultu św. Antoniego oraz o zdrowie dla chorych i dlatego nieobecnych na spotkaniu

członków Związku, m. in. dla lubianego przez wszystkich pana Juliana Ziobrowskiego.

Ksiądz Jadamus w tegorocznych rozważaniach nad postacią słynnego kaznodziei z Padwy zwrócił uwagę m.in. na zwyczaj nadawania świętym różnych przydomków, wywodzących się od miejsc ich pochodzenia lub działalności albo miejsc, gdzie darzono ich szczególnym kultem, także przez „łaskami słynące” przedstawienia w rzeźbach i obrazach. W przypadku św. Antoniego, czczonego szczególnie we Włoszech i na Podolu, takie przejawy szacunku i zawierzenia swemu patronowi odnaleźć można w nazwie obrazu, znajdującego się w obornickim kościele przy ul. Trzebnickiej, znanego jako Święty Antoni Padewski Husiatyński.

Po błogosławieństwie została wśród obecnych w świątyni przeprowadzona zbiórka pieniędzy na wykonanie gabloty do przechowywania cennej pamiątki - mającego 100 lat, bo pochodzącego z 1908 r., sztandaru husiatyńskiego Stowarzyszenia Dzieci Maryi.

Po Mszy św. uczestnicy spotkania udali się do restauracji „Perła” przy ul. Ofiar Katynia 9, gdzie od ok. godz. 15:30 mogli posilać się obiadową i gdzie miał miejsce dalszy ciąg spotkania. W lokalu zgromadziło się ok. 40 osób.

Wśród uczestników, jak co roku, pojawiły się nowe postaci, którym - co miło odnotować - bardzo podobała się cała impreza. Z Wrocławia przyjechali pani Teresa Michterska, z domu Frankiewicz, wnuczka malarza i grafika Włodzimierza Przerwy-Tetmajera (1861- 1923), a córka zarządcy majątku hrabiego Gołuchowskiego w podhusiatyńskim Olchowcyku, oraz państwo Beuchowie - pani pochodząca ze Stanisławowa, a jej mąż z Trojanówki, wsi, w której - według „Ogniem i mieczem” Sienkiewicza - Onufry Zagłoba upił się na chłopskim weselu i został pojmany przez ludzi Bohuna oraz „związany w kij do własnej szabli”.

Dzięki staraniom pana Juliana Ziobrowskiego, który ze względów zdrowotnych nie mógł przyjechać do Obornik, oraz pomocy pana Mieczysława Kality można było nabyć kolejne świeże wydanie - numer 13 - rocznika *Więś Kresowa Czabarówka i Sąsiedzi*.

Miłą atrakcją była wystawa fotograficzna urządzona przez pana Macieja Sobkowa, który zaprezentował zdjęcia ze spotkania opłatkowego kresowiaków w 2007 r. oraz wykonane w czasie swojej wycieczki do Husiatyna i zestawione tematycznie ze starymi, przedwojennymi fotografiami i widokówkami miasta nad Zbruczem i okolic.

Szczególne podziękowania za przygotowanie i organizację całego przedsięwzięcia wyrazili obecni dla pań Stanisławy Ziółkowskiej, Marii Sobków i Haliny Kality, na których cześć wzniesiono toast winem ufundowanym przez prezesa Turczyńskiego.

Przy wieczerzy i toczących się rozmowach szybko upływał wspólnie spędzany czas. Sobotnia część spotkania zakończyła się ok. godz. 21:00.

W niedzielę 15 czerwca 2008 r. wielu uczestników zjazdu było obecnych w kościele przy ul.

Trzebnickiej na uroczystej sumie odpustowej, którą rozpoczęła się o godz. 11:00. Przewodniczył jej profesor Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów w Bagnie ks. Dariusz Zielonka, który wygłosił homilię.

Świętowaniu odpustu sprzyjała piękna oprawa Eucharystii i słoneczna pogoda.

Po niedzielnej mszy zakończyło się obornickie spotkanie kresowe, odbywające się już od kilkunastu lat w dniach bliskich liturgicznemu wspomnieniu św. Antoniego Padewskiego - 13 czerwca.

Należy podkreślić, że tradycja kresowa w Obornikach Śląskich trwa i sprawia, że nawet osoby zmuszone stanem zdrowia do poruszania się na wózkach z radością przybywają na spotkania.

Ps. W trakcie składania do druku niniejszego numeru Naszej Parafii nadeszła smutna wiadomość o śmierci pana Juliana Ziobrowskiego, który zmarł ok. godz. 20 w poniedziałek 30 czerwca 2008 r. w Poznaniu.

Tekst – Grzegorz Czerkas,

XXVIII Piesza Pielgrzymka Wrocławska

Wrocław – Jasna Góra, 2 – 10.08.2008

TAK BĘDZIESZ WIERZYŁ

GRUPY

XXVIII PIĘSZEJ PIELGRZYMKI
WROCLAWSKIEJ:

- GRUPA I – Pokutna
- GRUPA II – Paulińska
- GRUPA III – Akademicka
- GRUPA IV – Ziemia Oławska
- GRUPA V – Ziemia Oleśnicka
- GRUPA VI – Ziemia Brzeska, Wołów, Brzeg Dolny
- GRUPA VII – Strzelin, Wrocław – Nowy Dwór, Kąty Wr.
- GRUPA VIII – Salwatorińska
- GRUPA IX – Salezjańska
- GRUPA X – Dominikańska
- GRUPA XI – Ziemia Namysłowska
- GRUPA XII – Akademicka „Wawrzyny”
- GRUPA XIII – Franciszkańska „Czarni”
- GRUPA XIV – Trzebnica, Milicz, Góra Śląska
- GRUPA XV – Franciszkańska „Brazowi”
- GRUPA XVI – DUCHOWYCH UCZESTNIKÓW – Szczególna grupa niepełnosprawnych, chorych, seniorów, ale także tych którym obowiązki zawodowe, brak urlopu czy troska o bliźnich nie pozwalają opuścić miejsca zamieszkania. Grupa wspiera swą modlitwą pielgrzymów idących do Pani Jasnogórskiej.

Noclegi podczas pielgrzymki

– we wszystkich grupach zasadniczo w namiotach.

Drogi pielgrzymie – przy zapisach prosimy o wybranie grupy.

Zapisy

w swojej parafii, a w dniach 29 lipca – 1 sierpnia także w Biurze Pielgrzymkowym w D.A. „Wawrzyny” – Wrocław, ul. Bujwida 51 (29-31.08 w godz. 11⁰⁰-17⁰⁰, 01.08.2008 – 10⁰⁰-19⁰⁰).

Informacje na temat zapisów
www.pielgrzymka.pl;

tel. kontaktowy 328-47-68.

Koncert Pielgrzymkowy:

1.08.2008 na Wyspie Słodowej, godz. 19³⁰
Zagrają FULL POWER SPIRIT, GOSPEL RAIN, NEW LIFE M., MATE.O.

Organizator koncertu:
Urząd Miasta Wrocław

Patroni medialni: Radio Rodzina,
Gość Niedzielny i Niedziela

Wybierz się z nami!

Główny Przewodnik
– Ks. Stanisław Orzechowski

WROCLAW SWIDNICA
15 FM 101.1 FM
RADIO
RODZINA

Państwowa Zachodnia
SKOK
www.pzskok.pl

WROCLAW

WROCLAW

WROCLAW

W czasie trwania pielgrzymki codziennie bezpośrednio transmisje w serwisie pielgrzymkowym Radia Rodzina o godz. 13³⁰ i 20³⁰ 92 FM

warto pamiętać

LIPIEC

- 11 lipca 2008** – święto św. Benedykta z Nursji, opata – patrona Europy
16 lipca – wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel
23 lipca – święto św. Brygidy zakonnicy – patronki Europy
25 lipca – święto św. Jakuba Apostoła
26 lipca – wspomnienie świętych Joachima i Anny, rodziców Najświętszej Maryi Panny

SIERPIEŃ

- 2-10 sierpnia 2008** – XXVIII Piesza Pielgrzymka Wrocławska na Jasną Górę
6 sierpnia – święto Przemienienia Pańskiego
9 sierpnia – święto św. Teresy Benedykty od Krzyża (Edyty Stein), dziewicy i męczennicy – patronki Europy
15 sierpnia – uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
22 sierpnia – wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Królowej
26 sierpnia – uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

Informacje z parafii JTiAP

4 sierpnia, to jest w poniedziałek, około południa przyjdą do nas pielgrzymi z Głogowa zdążający na Jasną Górę. Około 13-tej w kościele zostanie odprawiona wspólna Eucharystia, a potem na terenie przykościelnym pielgrzymi zjedzą posiłek. O pomoc w godnym przyjęciu pielgrzymów (przede wszystkim w przygotowaniu posiłku) zwrócimy się pod koniec lipca w ogłoszeniach duszpasterskich.

13 września (sobota) będziemy obchodzili 100-lecie poświęcenia kościoła przy ul. Trzebnickiej. Przyjedzie spora grupa dawnych oborniczan (łącznie z pastorem i muzykującą rodziną dawnego obornickiego organisty). O godz. 17-tej odbędzie się wspólne nabożeństwo ekumeniczne, wzorowane na nabożeństwie, które miało miejsce podczas poświęcenia kościoła. Więcej informacji na ten temat w ogłoszeniach duszpasterskich pod koniec sierpnia i z początkiem września.

Modlitwa

Panie -
Choć mam skrzydła małe,
daj wytańczyć
zapach konwalii...

Daj wyśpiewać
wszystkie kolory tęczy...

Nie skrzywdzić biedronki,
a na skrzypcach życia,
grać jak Paganini...

sierpień 2006

Nad jeziorem Niestysz

Trzciniowe porty
jak miniaturowe lasy.

Trombanie dziobem
oznajmia, że
wpływają gondole
łysek czarnych
z maczaną w emulsji
głową...

Nad nimi
patyczki niebieskich ważek.

Chmukną jakiś szczegół...
Na wodnej kartce
niewidzialny cyrkiel
rysuje ciągle
jakiś kółka...

Drewniany pomost,
rozwarstwia się od słońca
jak francuskie ciasto...

Pod nim chmurka
z małych rybek,
korzysta z cienia...

lipiec 2004

Jolanata Nitka

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

Parafia NSPJ:

- 19. Łukasz Lis – 1.06.2008
- 20. Maciej Banaszak – 8.06.2008
- 21. Natalia Maćkowiak – 8.06.2008
- 22. Maja Durkalec – 14.06.2008
- 23. Adam Lorek – 14.06.2008
- 24. Toda Tomasz – 29.06.2008

Parafia JTiAP

- 30. Kinga Masłowska
- 31. Malena Agata Salwirak
- 32. Tymon Dariusz Gerber
- 33. Klaudia Stawiej
- 34. Jagoda Anna Wróbel

Sakrament małżeństwa zawarli:

Parafia NSPJ:

- 5. Łukasz Uchwał i Alicja Karcz
– 14.06.2008
- 6. Adrian Pawlak i Magdalena Mitoraj
– 28.06.2008
- 7. Piotr Marcinkiewicz i Katarzyna
Feleńczak – 28.06.2008
- 8. Rafał Wnuczek i Małgorzata Żółkiewicz
– 5.07.2008

Parafia JTiAP

- 6. Klaudia Cybulska i Dawid Kamiński
- 7. Jadwiga Żywiec i Przemysław Biskup
- 8. Elżbieta Bram i Ryszard Krasucki
- 9. Monika Wańkowska i Łukasz Pazdej

Odeszli do Pana po wieczną nagrodę:

Parafia NSPJ:

- 32. Franciszka Chowaniec, l. 88,
zm. 24.05.2008
- 33. Józef Misiorek, l. 85,
zm. 24.05.2008

- 34. Tadeusz Adamczyk, l. 58,
zm. 28.05.2008
- 35. Józefa Bogner, l. 85, zm. 29.05.2008
- 36. Władysław Wrzeński, l. 66,
zm. 6.06.2008

Parafia JTiAP

- 22. Stanisława Bednarz
- 23. Mieczysława Aleksandrowicz
- 24. Zdzisława Gawel
- 25. Jan Jarosz
- 26. Eugeniusz Świdorski
- 27. Marian Łabuz

Kondolencje

Naszym droгим przyjaciołom
redakcyjnym
Basi i Robertowi Wrzeńskim
z powodu śmierci
Ojca

Władysława Wrzeńskiego
składamy wyrazy szczerzego
współczucia oraz zapewniamy
o naszej pamięci w modlitwie.

Redakcja

Podziękowania

11 czerwca 2008 r. odbyły się uroczystości pogrzebowe zmarłego 6 czerwca 2008 r. Władysława Wrzeńskiego. Dziękujemy za każdy gest pamięci, modlitwy, kwiaty, znicze... Wszystkim obecnym za zrozumienie i złożoną ofiarę Mszy św., za każdą modlitwę i ofiarę z głębi serca: Bóg zapłać!

Rodzina

Nasza Parafia Pismo redagowane przez wiernych salwatorińskich parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. św. Judy Tadeusza i Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich.

Redakcja: Robert Wrzeński (redaktor naczelny), ks. Maciej Borowski, Aldona Dudek (korekta), Grzegorz Czerkas, Klaudia Ekiert, Alina Golecka, Wioletta Masiuda, Dorota Nikiporczyk (webmaster), Amelia Prorok, Małgorzata Pawlak, Monika Pawlak, Jolanta Olejniczak, ks. Sławomir Noga, Zbigniew Stachurski, ks. Wiesław Waldon (asystent kościelny), Barbara Wrzeńska.

Adres redakcji: „Nasza Parafia”, Parafia Rzymsko-Katolicka, ul. Stefana Kardynała Wyszyńskiego 23, 55-120 Oborniki Śląskie, e-mail: graphito@poczta.wp.pl, www.naszaparafia.sds.pl (lub www.naszaparafia.salwatorianie.pl)

Wydawca: Studio Graphito (tel. 071/ 310 21 65), nakład 500 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułów, skracania i dokonywania korekty stylistycznej nadesłanych tekstów.